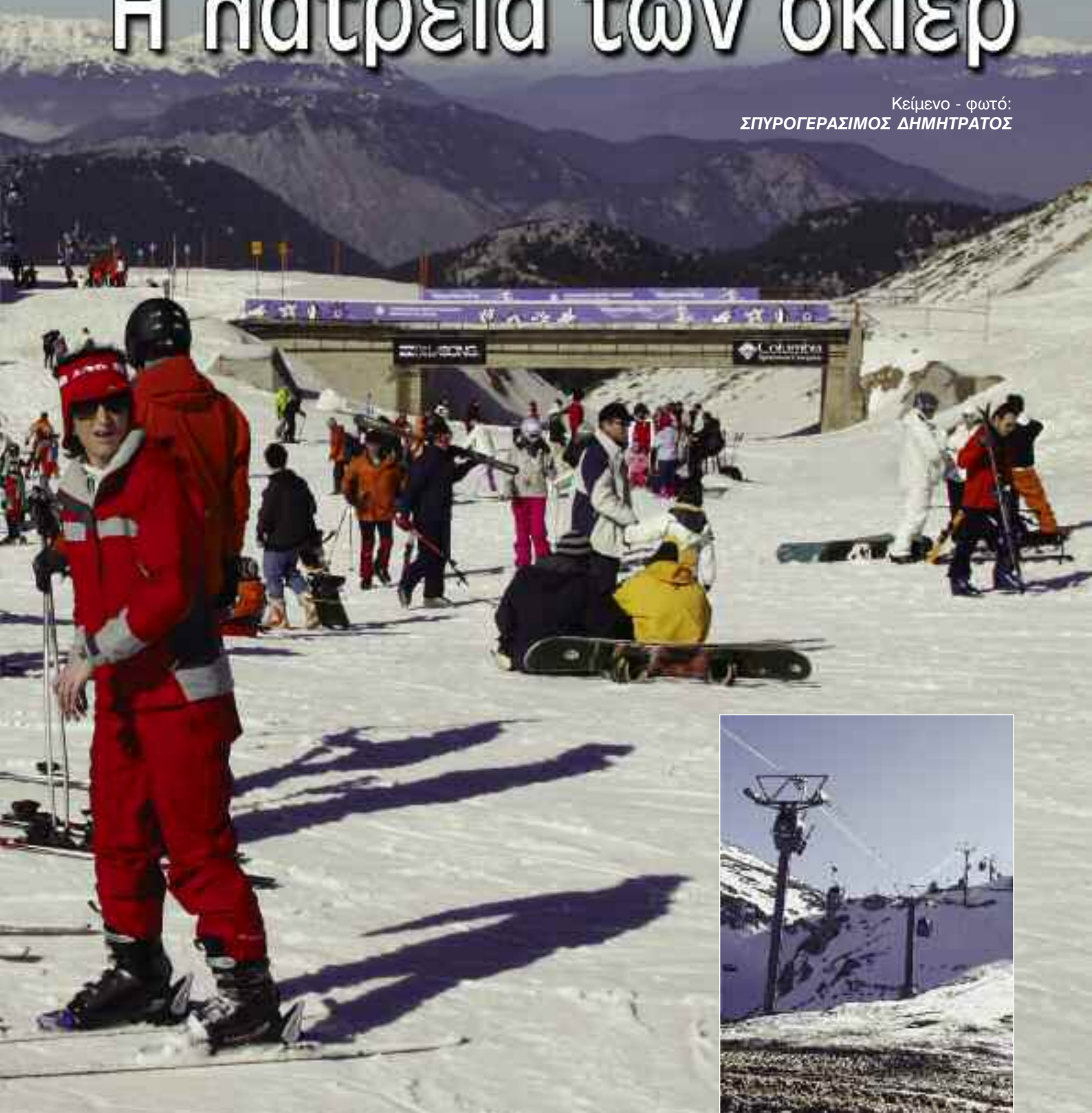




Αράχωβα

Η λατρεία των σκιέρ

Κείμενο - φωτο:
ΣΠΥΡΟΓΕΡΑΣΙΜΟΣ ΔΗΜΗΤΡΑΤΟΣ



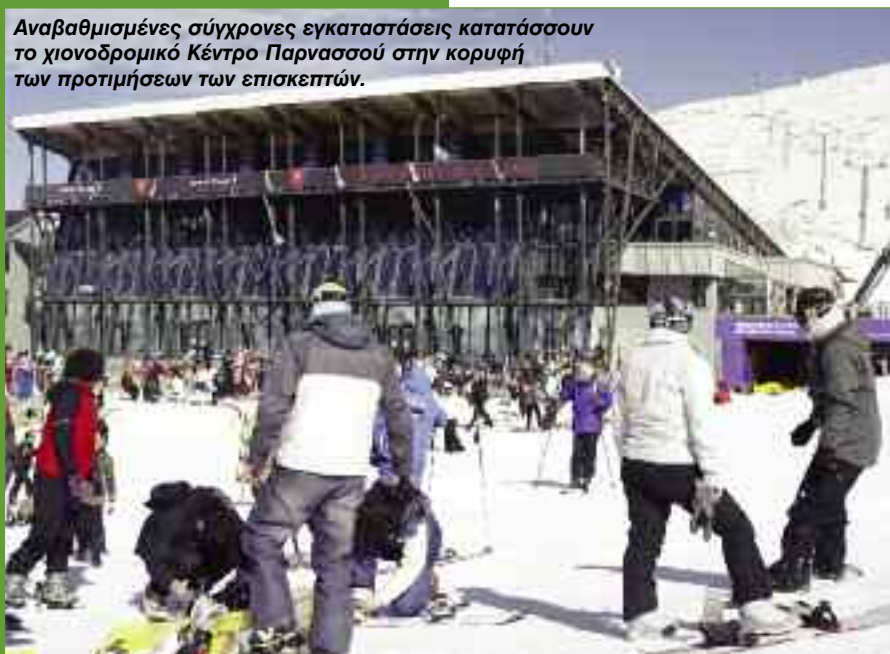


Αν και αποφεύγω τα κοσμοπολίτικα μέρη τελικά κατέληξα να γράφω για την αρχόντισσα του χειμώνα για τους λάτρεις των σκι, την Αράχωβα. Αιτία τα λόγια του μεγάλου μου γιου, του Νίκου. – Μπαμπά, φτιάξε κάτι για τον Παρνασσό. Η επαφή του με τη χιονοδρομία – μαθήματα με την παρέα του Θάνου Παπανδρέου – με έφερε στις πίστες του χιονοδρομικού κέντρου «Κελάρια» του Παρνασσού.

Ανέβηκα στο πιο διάσημο χιονοδρομικό κέντρο της χώρας, στα «Κελάρια», από Αμφικλεια, αποφεύγοντας το σημειωτόν και τις μεγάλες καθυστερήσεις στο στενό δρόμο που διασχίζει την Αράχωβα. Φυσικά λόγω Σαββατοκύριακου μυρμήγκια, άνθρωποι και αυτοκίνητα, στους τεράστιους χώρους στάθμευσης του χιονοδρομικού. Το 1981 ολοκληρώθηκαν εγκαταστάσεις στα Κελάρια, ενώ εδώ στον Παρνασσό το 1931 έγιναν οι πρώτοι χιονοδρομικοί αγώνες στην Ελλάδα. Σήμερα άρτια οργανωμένα και καθώς βρίσκεται πολύ κοντά στην Αθήνα επιτρέπει την άνετη εξυπηρέτηση χιλιάδων σκιέρ που κατακλύζουν τις πίστες τους. Παρά την πολυκοσμία οι χώροι υποδοχής, η καφετέρια, το μπαρ, το εστιατόριο και οι πρώτες βοήθειες κάνουν την εξόρμηση των επισκεπτών πιο άνετη. Πρόσφατα ανακαινίστηκε ο χώρος Κελάρια 1750, ενώ προστέθηκαν ταμεία για την καλύτερη εξυπηρέτηση των πελατών. Επίσης μεταφέρθηκαν στο σαλέ στη θέση Κελάρια 1950 τα καταστήματα ενοικιάσιμης χιονοδρομικού εξοπλισμού και συντήρησης σκι και snowboard με τα πλέον εξελιγμένα τεχνολογικά μηχανήματα.

Όταν έφτασα στα 1750 απέφυγα τα λιφτ για να ανέβω στο σαλέ στα 1950 και διάλεξα να περπατήσω στο απέραντο λευκό με φόντο γύρω χιονισμένα βουνά. Πεζοπορώντας, η μνήμη μου επανέφερε από τη μυθολογία την απόφαση του Δία να πνίξει τους ασεβείς με κατακλυσμό. Θέλησε όμως να σώσει τους μόνους αγαθούς, που ήταν ο Δευκαλίωνας γιος του Προμηθέα και η σύζυγός του Πύρρα. Το σκάφος που κατασκεύασαν, αφού έπλεε για μερόνυχτα στα νερά, προσάραξε τελικά στην κορυφή του Παρνασσού.

Αναβαθμισμένες σύγχρονες εγκαταστάσεις κατατάσσουν το χιονοδρομικό Κέντρο Παρνασσού στην κορυφή των προτιμήσεων των επισκεπτών.



Στιγμές μοναδικές στο λευκό τοπίο.



Τα λιφτ μεταφέρουν τους σκιέρ από τα 1750μ. στα 1950μ.



Αναβατήρες λειτουργούν για την εξυπηρέτηση των χιονοδρόμων.

Τότε ο Δίας ζήτησε να ικανοποιήσει μια επιθυμία του Δευκαλίωνα κι εκείνος παρακάλεσε να αποκτήσει και πάλι συντρόφους. Ο Δίας τους πρόσταξε να ρίχνουν, αυτός και η γυναίκα του, πέτρες πίσω από τους ώμους τους. Αυτό και έκαναν: από τις πέτρες που έριξε ο Δευκαλίωνας γεννήθηκαν άντρες, ενώ από τις πέτρες που έριξε η Πύρρα γυναίκες.

Τα λιφτ δίπλα μου δεν σταματούν να πηγαίνονται, ενώ στο βάθος απολαμβάνω την οροσειρά των Βαρδουσίων ντυμένη στα λευκά. Σε τούτα τα υψόμετρα το τοπίο είναι αλπικό και ο αέρας που έρχεται από τη Λιάκουρα και το Γερωντόβραχο σε παγώνει. Χαμηλότερα επικρατούν τα ελατοδάση με κυρίαρχο είδος τα κεφαλονίτικα έλατα, ενώ στα πολλά ρέματα του βουνού κυριαρχούν τα πλατάνια. Και ξαφνικά αντικρίζεις ένα τεράστιο οροπέδιο στα 1950 μέτρα, πολύβουο από τους λάτρεις του χιονιού. Νέοι άνθρωποι με χιονοδρομικές φόρμες σε έντονα χρώματα επιδίδονται στο αγαπημένο τους σπορ. Άλλοι περιμένουν στους αναβατήρες για να ανεβούν ψηλά στην αφετηρία κάποιος πίστας, άλλοι γλιστρούν στις πλαγιές με εμπειρία, άλλοι κάνουν τα πρώτα τους βήματα με την καθοδήγηση των δασκάλων και άλλοι απλοί επισκέπτες που ανεβαίνουν για μια βόλτα και έναν καφέ στο ηλιόλουστο σαλέ.

Κοντεύει απόγευμα όταν και οι τελευταίοι επισκέπτες ετοιμάζονται να κατέβουν με τα λιφτ στο τεράστιο πάρκινγκ του χιονοδρομικού για να περάσουν έστω για λίγο από την Αράχωβα πριν επιστρέψουν στους τόπους τους. Αράχωβα. Πολλοί την χαρακτήρισαν «Μύκονο του Χειμώνα». Και πράγματι. Την

Τα Σαββατοκύριακα ο κόσμος συνωστίζεται στις χιονοδρομικές εγκαταστάσεις του Παρνασσού.



Σε υψόμετρο 1070 μέτρων σκαρφαλώνει στις πλαγιές του Παρνασσού η πόλη της Αράχωβας.



Ανάβαση με φόντο τα χιονισμένα Βαρδούσια.





περίοδο των χιονιών πρωταγωνιστεί στον Παρνασσό. Ιδιαίτερα τα Σαββατοκύριακα βουλιάζει από κόσμο. Γραφική ορεινή πόλη κτισμένη στα 1000 μέτρα στους πρόποδες του Παρνασσού, αποτελεί πόλο έλξης για τους λάτρεις των χειμερινών σπορ. Η περιοχή της Αράχωβας έχει πανάρχαιη ιστορία. Είναι γεμάτη από αρχαίες οικίες που ανάγονται μέχρι το 1200 π.Χ. Στο Κωρύκειο Άντρο τα αρχαιότερα ίχνη ανάγονται στα νεολιθικά χρόνια. Στη δυτική πλευρά της Αράχωβας υπήρχε η Ανεμώρεια ή Ανεμώλεια, πόλη ομηρική, αναφερόμενη από τον Όμηρο μαζί με την Κυπαρίσσο, που τοποθετείται στα ανατολικά της Αράχωβας. Αργότερα στα βυζαντινά χρόνια η περιοχή εμφανίζει οικισμούς.

Ξένοι περιηγητές, που επισκέφτηκαν την περιοχή πριν από την Ελληνική επανάσταση μας δίνουν ενδιαφέρουσες πληροφορίες. Οι περιηγητές Takor, Spon και George Wheeler που πέρασαν ανάμεσα στα 1675 και 1676 γράφουν... Η Αράχωβα είναι ένα μεγάλο χωριό με 200 έως 300 σπίτια στ' ανατολικά του Καστριού, απ' όπου δεν απέχει παρά 4 μίλια και χτισμένη όπως το Καστρί στην πλαγιά του βουνού κοντά στους πρόποδες. Όλοι οι κάτοικοι είναι Έλληνες κι Αρβανίτες μ' έναν Τούρκο Σούμπαση ή Βοεβόδα. Αργότερα το 1732 έφτασε στην Αράχωβα ο Άγγλος περιηγητής Charles Thompson, ο οποίος έγραψε μεταξύ άλλων και τα εξής: «Η Αράχωβα κατοικείται μόνο από Έλληνες κι έχει αρκετές εκκλησίες, η καλύτερη από τις οποίες είναι αφιερωμένη στην Παναγία, οι άλλες στον Άγιο Γεώργιο, Άγιο Δημήτριο και Άγιο Νικόλαο...»

Το Νοέμβρη του 1826 η μάχη της Αράχωβας έσωσε την επανάσταση των Ελλήνων. Γύρω κι απέναντι από την εκκλησία του Αγίου Γεωργίου γίνεται η μεγάλη μάχη που χαρακτηρίστηκε σαν δεύτερη Επανάσταση της Ρούμελης. Σε κρίσιμη στιγμή της Επανάστασης ο Γ. Καραϊσκάκης διορίζεται αρχιστράτηγος της Ρούμελης και αφού συγκεντρώνει τους θορυβμένους οπλαρχηγούς της Ρούμελης καταλαμβάνει την Αράχωβα,, αντιμετωπίζοντας 2000 Τουρκαλβανούς. Λαμπρή η εκκλησία του Αγίου Γεωργίου στην κορυφή της πόλης αγνα-

ντεύει ολόκληρη την περιοχή. Ζωντανή η πίστη των Αραχωβιτών στον Αφέντη Αι-Γιώργη εκφράζεται στο Πανηγυράκι. Στη γιορτή αυτή έχουν ενσωματωθεί και διατηρούνται αμετάβλητα μέχρι σήμερα παλαιότατα έθιμα των Ελληνικών πανηγυριών με αρχαιότερες καταβολές. Ξεχωρίζουν τα αγωνιστικά έθιμα όπως ο αγώνας του ανηφορικού δρόμου των γερόντων, των αντρών και των νέων, το σήκωμα της πέτρας, η λιθοβολία και η πάλη. Έπαθλα είναι αρνιά προσφοράς από τους κτηνοτρόφους. Το πανηγύρι διαρκεί τρεις μέρες.

Η Αράχωβα είναι ιδανικό μέρος για αποδράσεις από την Αθήνα.



Λαμπρή η εκκλησία του Αγίου Γεωργίου στην κορυφή της πόλης.



Αγναντεύοντας τις κόκκινες κεραμοσκεπές της Αράχωβας.



Στον κεντρικό δρόμο της πόλης καταστήματα με προϊόντα λαϊκής τέχνης.



Στην Αράχωβα ανέβηκα, όταν τα χιόνια είχαν πια λιώσει και ο στενός της δρόμος ήταν εύκολα διαβατός. Παρκάρισα μπροστά στο πετρόκτιστο επιβλητικό δημοτικό σχολείο, που εξυπηρετεί σήμερα ανάγκες του δήμου Αράχωβας. Κτίστηκε το 1910 και είναι δωρεά του Ανδρέα Συγγρού. Πίσω ακριβώς πάνω σ' έναν ξεκομμένο βράχο δεσπόζει ένας πύργος με το ρολόι. Καφετέριες, ταβέρνες και πολλά καφενεία εναλλάσσονται με καταστήματα παραδοσιακών προϊόντων. Όποιος έρχεται στην Αράχωβα δεν μπορεί να μη γευθεί τα μοναδικά τυριά, φορμάελα και αφιμοτύρι. Επίσης η πόλη είναι ονομαστή για τα χειροποίητα ολόμαλα υφαντά, που φτιάχνονται με φυτικά χρώματα σε παραδοσιακούς αργαλειούς. Και σ' όλα αυτά τα μαγαζιά σε εξυπηρετούν άνθρωποι ζεστοί και ξέρουν να ικανοποιήσουν και το πιο απαιτητικό γούστο. Η πόλη επί χρόνια στηρίζεται και ζει από τον τουρισμό. Με μια γρήγορη περιήγηση στους στενούς δρόμους της πόλης έχεις μια εικόνα της αρχιτεκτονικής της. Παλιά πετρόκτιστα σπίτια σε συνδυασμό με ξύλο μπλέκονται με καινούριες κατασκευές χωρίς όμως να χάνεται η γραφικότητα της πόλης. Καθώς οδηγώ προς τις ανηφόρες για τον Εθνικό Δρυμό Παρνασσού κάτω, από τη μια, απλώνεται το μπλε του Κορινθιακού κόλπου και από την άλλη το πράσινο της ελιάς στην κοιλάδα της Άμφισσας.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

1. Αράχωβα. Ραντεβού στα ψηλά, εκδ. ΔΗΜΟΣ ΑΡΑΧΩΒΑΣ
2. Χιονοδρομικά κέντρα, εκδ. EXPLORER
3. Τα βουνά της Ελλάδας εκδ. EXPLORER



Απλωμένη από το πρωί ηπραμάτεια του κυρ Λεωνίδα.